יום ב' - ח' באדר שני - תשע"א (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הגיע צה"ל לאילת ביום **ט' באדר** [ב'] (מחר), והניף בה את **דגל הדיין**, דגל המדינה, בשנת תש"ט [1949-5709]. בתקופת שלטון המנדאט הבריטי, הוקמה כאן תחנת משטרה ושמה, 'אום רשרש'. במבצע **'עובדה'** נכבש המקום בידי חטיבות "**הנגב**" ו"**גולני**" של צה"ל ונכלל בשטח מדינת ישראל. היישוב/העיר **אילת** נוסדה שנתיים לאחר מכן, ב-1951, אבל עד 1956 התפתחה אך מעט עקב המצור הימי שהטילו המצרים על כניסת כלי השיט לים-סוף. לאחר "**מבצע קדש**" (1956), החלה העיר מתפתחת במהירות. [כל מקום ואתר]

הנפת דגל הדיו - מבט לכיוון הים.
הקרוב למצלמה הוא נחום שריג
מפקד חטיבת הנגב. הצילום
ההיסטורי נעשה על ידי מיכה פרי
- מפקד בחטיבת הנגב

אמנם, תאריך היום שבו הגיעו ל'אום רשרש' הוא **ט' באדר** (מחר), אך המירוץ להגיע החל כבר כמה ימים לפני-כן, במה שהיה המבצע האחרון במלחמת העצמאות...

***מבצע עובדה**, שהתקיים בין ה' ועד ט' באדר [ה-6 ל-10 במרץ 1949], היה אחרון מבצעי צה"ל במלחמת העצמאות (סיבוב **ראשון**) ובו נכבש הנגב הדרומי, לרבות אילת ואזורי עין גדי ומצדה. במבצע **לא נהרג אפילו חייל ישראלי אחד**. הצלחת המבצע התבטאה בכך שחיילי החטיבות הישראליות **לא ירו אפילו לא ירייה אחת**, והצליחו להבריח את כוחות הלגיון הירדני בעזרת איגופים מתוחכמים. ביום האחרון למבצע הניף אברהם **אדן** את **דגל הדיו** על עמוד בתחנת המשטרה באום רשרש (לימים אילת).*

יום ראשון, הי באדר, [6 במרץ] התחיל המרוץ. קו הסיום היה אילת, שאז עוד קראו לה אום רשרש. שני כוחות צבא ישראליים יצאו במטרה לכבוש את האזור - חטיבת **גולני** וחטיבת **הנגב**. כעבור 4 ימים השיגה חטיבת הנגב את גולני, והתקרבה אל אילת.

בבוקר של ה־10 במרץ 1949 קלט נחום, קַשָּׁר של חטיבת הנגב, מברק חשוב. הוא רץ למשרד של המפקד: "ברן, קלטתי מברק, שבו הורו למפקד הבריטי של אום רשרש לפנות את הבסיס." המפקד "ברן" (שמו האמיתי היה אברהם אדן) הבין שחייליו יגיעו ראשונים למשטרת אום רשרש. הוא התכונן לקרב קשה לכיבוש המשטרה.
"מוכרחים", כך חשב לעצמו, "לכבוש את הבסיס לפני שכוחות ערביים יבואו להשתלט על המקום!" נחום הקַשָּׁר החזיק חבילה בידו. הוא החל להתיר אותה ואמר: "אנחנו כבר קרובים ממש למשטרת אום רשרש, אבל הבוקר התברר לנו ששכחנו להצטייד בדגל הלאום."
ברן חשב לעצמו: "מה נעשה כשנגיע אל המקום? אחרי שיעלה בידינו לכבוש את המקום, כיצד נוכל להראות שהמשטרה נמצאת בידינו?"

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ--בְּעִיר-ה' צְבָ-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנְנֶהָ עַד-עוֹלָם סֶלָה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**ליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ב' - ח' באדר שני - תשע"א (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נחום המשיך: "מצאנו פתרון, אלתרנו! פועה המזכירה שלי לקחה סדין. היא מצאה הדפס של מגן דוד על גבי תיק עזרה ראשונה של חיל האוויר. היא תפרה את המגן דוד באמצע הסדין. אחר כך ציירנו בדיו שני פסים. זהו! קבל את הדגל ו'דיר באלאק' (תיזהר לך!), אם לא תגיע ראשון ותתלה את הדגל שלנו באום רשרש!"

"אעשה כמיטב יכולתי" ענה ברן. ברן קיפל את דגל הדיו בתרמיל בין הגופייה לחולצה. "מה אתה עוד כאן, עוד לא זזת?" גער נחום בברן כשחיוך על פניו!

חטיבת הנגב ומפקדם ברן יצאו לדרך. השמש להטה, ושרב כבד הקשה על החיילים. הם התקדמו עוד ועוד אל עבר המטרה, וככל שהם התקרבו גבר המתח.

לפתע נראה מפרץ ים סוף! ים כחול מציץ בין הרי גרניט ומנגד העיירה עקבה. איזה נוף מרהיב! הכוחות חזרו אל החיילים העייפים, והם התקדמו במהירות אל עבר משטרת אום רשרש. "המשטרה ריקה!" צעק אחד החיילים!
קשה היה להאמין! המשטרה הייתה ריקה! נדמה היה שהמקום מחכה לנו שניכנס! נמנע הקרב הקשה שמפניו חששנו! התחבקנו, לחצנו ידיים ולא ידענו כיצד לבטא את שמחתנו. "ברנצ'יק, שלוף את הדגל" - אמר נחום וניגש למוט הדק והעקום... ברן הוציא את דגל הדיו מחולצתו וניגש לתורן.
כמה מהחיילים ניגשו לתמוך במוט, אחרים עמדו מהצד ומיכה צילם. ברן היה עייף מאוד, אבל בשארית כוחותיו הוא טיפס בזריזות על המוט. הוא קשר את הדגל אל התורן והחליק למטה.

לרגע היה שקט סביב. כולם הרגישו שזהו רגע חשוב. אף אחד לא ידע מה לעשות ברגעים היסטוריים שכאלה. המדינה היהודית שלנו מגיעה עד מפרץ ים סוף! ואז שאל סשק'ה, אחד החיילים: "ומה עם שירת 'התקווה'?" הוא פתח בשירה, השאר הצטרפו ועברו לדום. [מקור]

§§§§§§§§§§§§§§§§§

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ--בְּעִיר-ה' צְבָא-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנְנֶהָ עַד-עוֹלָם סֶלָה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח פ] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**ליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל